

పామఱ్ఱు (స్తూప) జయధ్వజ చరిత్ర.

ఇది

1913 సం॥ 12 డిశంబరు తేదీని జరిగిన థిల్లీ పట్టాభిషేక స్మరణచిహ్న

తృతీయవర్ష వర్ధంతిమహోత్సవసమయమందు

(శ్రీ)మత్సంచమజ్ఞాని చక్రవర్తివిజయడిండిమ

మై వెలువడునటుల

అడవి సాంబశివరావు

నందగిరి వేంకటప్పారావు

అను

శివ వేంకటకవులచే

విరచింపఁబడి

పామఱ్ఱు కారొనేషన్ కమిటీవారిచే

బ్రచురింపఁబడియె.

బెజవాడ వాణీ ముద్రాక్షరశాలయందు

బి. కే. స్వామిచే

ముద్రింపఁబడినది.

మొదటికూర్పు 500 ప్రతులు.

1914.

శ్రీవ వేంకటీయ గ్రంథమాల. పంచమపుష్పం.

పామఱ్ఱు (స్తూప) జయధ్వజ చరిత్ర.

ఇది

1913 సం॥ 12 డిశంబరు తేదీని జరిగిన థిలీపట్టాభిషేక స్మరణచిహ్న
తృతీయవర్ష వర్ధంతిమహోత్సవసమయమందు
శ్రీమత్పంచమజార్జి చక్రవర్తివిజయడిండిమ
మై వెలువడునటుల

అడ్డవి సాంబశివరావు
నందగిరి వేంకటాచార్యులు
అను

శివ వేంకటకవులచే
విరచింపబడి

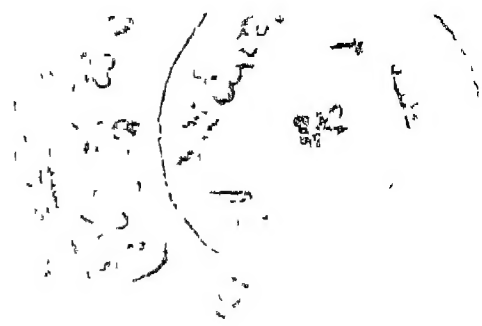
పామఱ్ఱు కారొనేషన్ కమిటీవారిచే
బ్రచురింపబడియె.

బెజనాడ వాణీ ముద్రాక్షరశాలయందు
బి. కే. స్వామిచే
ముద్రింపబడినది.

మొదటికూర్పు 500 ప్రతులు.

1914.

పీఠిక.

శ్రీమదనంతాఖ్యాన్వర్థకావసీచక్రంబునం గల సకల మానవజాతులకుం బిత్త మాత్ర దేవ భూధవభ క్తిపూజలలో రాజభ క్తియే ప్రప్రథమ గణ్యంబై, సంతతాచరణీయంబై, నితాంతానందదాయకంబై, యనంతఫలసౌఖ్యప్రదంబై, యా జన్మాంతరక్షణకృత్యంబై యొప్పురుచుండె. తత్కారణంబేమన! జనసీజనకులు బాల్యావస్థాంతముదనుక నే ప్రోదిసేయుదురు; పిమ్మట మరణాంతమువఱకు భూనేతయే పోషింపవలసియున్నది. అనిర్వాచ్యస్వరూపుండగు దేవుండు మనల కఖిలసౌఖ్యంబు లొడఁగూర్చు నింద్రియావయవంబులను, సర్వవస్తు సముదాయంబులను దయాదృష్టితో సృష్టించియున్నను భూభృదక్షి తులము గాకున్నచోఁ బ్రయోజనంబులం గననేరము. పూర్వ పురాణదృష్టాంతంబులేగాని ప్రస్తుతము ప్రత్యక్షముగా నీశ్వరుండు మనకు వరంబులొసంగుట కలలోనివాతఁలని లోక జ్ఞానులకు వేఱుగాఁ జెప్పనక్కఱలేదుగదా. ప్రాచీనార్యులు గూడ “నావిష్ణుః పృథివీపతి” అని దైవస్వరూపుడు భూలోక మున భూపతియేయనివ క్కాణించియుండిరి. గావున రాజభ క్తి ప్రతిమానవునకు సంపత్కరంబని నిశ్చయార్థం బిడుచున్నది.

శ్రీమ త్పాంచమజార్జితచక్రవర్తికిని, మేరీచక్రవర్తికిని ఆ 1911 సం॥రము డిశంబరు 12వ దినమున ఢిల్లీలోఁ బట్టాభిషేకంబయినదని యెల్లరకుం దెలిసినవిషయమేగదా. ఆసంద

ర్భమునఁ దదీయజ్ఞాపకార్థంబై మా పామఱుగ్రామంబున శ్రీ
 డిప్యూటీతహాశీలుదాగువారగు మహమ్మదు హుమాయూన్
 సాహేబుగారి ప్రోత్సాహంబుచే నెక శిలా స్తంభంబు ప్రతి
 స్థింపఁబడియె. ఆ మహామహుని రాజభక్తిని, రాజభక్తి
 ప్రపూర్ణామృతవచనబోధావిహృత కార్యసాఫల్యమును వెల్ల
 డించు కవిశిఖామణులు మాయూర లేనందున నేట్టి కాకొఱంత
 బ్రహ్మశ్రీ శివ వేంకటకవులచే నివారంపంబడినది. ప్రయాసమని
 యెన్నక మాకోర్కి నీడేర్చి వందనీయులయిన యేత త్కవుల
 కనేకవందనంబు లాచరించుచు, వారి చరిత్రము నించుకదెల్పి
 కృతజ్ఞతాసూచకుల మగుచున్నారము.

(1) ఈ కవులలో మొదటివారు బ్రహ్మశ్రీ అడవి సాంబ
 శివరావుపంతులుగారు. వీరి నివాసము కైకలూరుతాలూకా
 బొమ్మినంపాడు. ఆంధ్రమత్స్యపురాణ బిల్వనాథీయ సాత్రాజ
 తీయ ప్రముఖోద్గ్రంథముల నిరువదైదు రచించిరి. నియోగి
 బ్రాహ్మణులు. సాంఖ్యాయనసగోత్రీకులు.

(2) రెండవవారు మధ్వశ్రీ నందగిరి వేంకటస్వారావుపంతు
 లుగారు. గుడివాడతాలూకా అంగలూరునివాసులు. మధ్వ
 బ్రాహ్మణులు. విశ్వామిత్రసగోత్రీకులు. శ్రీమద్రామాయణా
 ద్భుతోత్తరకాండ, శుద్ధాంధ్ర భీమసేనవిజయాది పంచవింశతి
 గ్రంథకతలు. పదాతేంద్రప్రాయంబుననే యష్టావధానమొన
 ర్చిన మేధావంతులు. వ్యయప్రయాసలకోర్చి తమ నివాసగ్రా
 మంబున బాలికాపాఠశాల స్థాపించి యత్యున్నతస్థితికిఁ దెచ్చిన
 మహోదారులు. స్వార్థత్యాగులు.

(3) వీరిరువురు చిర కాల స్నేహితులు. సమవయస్కులు. (సుమా రేబదేండ్ల వయస్సుగలవారలు) సమ గోత్రీకులు. సహజపాండిత్యులు. ఉభయభాషా కోవిదులు, గానఁ దమ మిత్రత్వమును సార్థకపరచుకొనుటకై తమ హృదయముల కుం బలెనే తమ నామంబులకుంగూడ మిత్రత్వముం గలుగఁ జేసి “శివవేంకటకవులను” మిత్రమనామము ధరించి 1912సం॥ రము మొదలు, కనకదుర్గాస్తోత్రరత్నమాల, బ్రహ్మపత్రా భ్యుదయము, జగన్నాథీయాది షష్టకుసుమంబులచే శివవేంకటీయ గ్రంథమాలనలంకరించిరి. ఈమధ్య శ్రీవడాలి జగన్నాథ దేవస్థానపరిపాలకులచే “ప్రబంధకవిపంచానన” మను బిరుదము నందినట్లు తెలియుచున్నది. కవితాకన్యక వీరియభీష్టముల సంతతం బిచ్చుచుండుఁగాక.

పామఱ్ఱు,
15—5—1914. }

ఇట్లు బుధవిధేయుఁడు,
B. NAGIREDDI.
కారొసేపల్ కమిటి మెంబరు,
పామఱ్ఱు, కృష్ణాజిల్లా.

శ్రీ రస్తు.

పామిట్ట జయధ్వజ చరిత్ర

శా. శ్రీవిద్యోతసమస్తలోకపటలీ
 సృష్టిసితిక్షేపణ
 ప్రాచీణ్యోల్లసదాత్మశక్తిమహిమో
 పస్యస్తసర్వేశ్వర
 త్వావిగ్భాతదయామయాకృతియుతుం
 డై సర్వగుం డౌమహా
 దేవుం డీయుత జార్జిభూమిపతికిన్
 దీర్ఘాయురారోగ్యముల్.

మ. చిరకారుణ్యముతోడ హేందవజన
 క్షేమార్థియై హస్తినా
 పురసింహాసన మెక్కి భారతమహిన్
 భూనిష్ఠ తేజోమహ
 తరః గావించిన జార్జిభూపతిజయ
 స్తంభంబు పామర్తిలో
 స్థిర మై యారవితారకంబుగను ద
 చ్చిహ్నంబుగా నెప్పుతన్.

క. భూషణ మై పామర్తికి

శేషుఁడు ధర మోచి యుల్లఁదిలునంతకు సం

తోషమున జార్జికారో

నేవకకమిటీ దృఢముగ ♦ నెగడెడుఁ గాతక.

పామఱ్ఱు జయ స్తంభము.

క్రీ-శ1911సం॥రండి12డిశంబరు తేదీకి హిందూదేశము నకు సుమారు రెండువందలసంవత్సరములనుండి కలుగఁ జాలనిమహాశ్వర్యము, మహాశౌరవము లభ్యమైనది. కావున అనుదినము సువర్ణాక్షరములతో వ్రాసి యుంపఁ దగినమహాధనము. ఆ సుదినము రాజభక్తిపూరితు లగుహైందవులకుఁ దరతరములను జ్ఞాపకమునం దుంచుకొని, పూజింప వలసినట్టి దివ్యధనము. భారతీయులమనంబుల రాజదర్శనము లేక చిరకాలమునుండి నాటుకొనినయజ్ఞానాంధకారంబు దూరంబుసేయుటకు లభ్యమైనవిమలజ్ఞానాంజనము. ఆమహాసుదినము తరతరములవరకు జ్ఞాపక ముండునటుల భరతవర్షంబున నెల్లెడల వివిధోపాయంబుల స్తూప, మందిర, పాఠశాలాదిచిహ్నంబులు నెలకొలుపఁబడినవి. ఇందు “స్తూప” మనునామాంతరము గల జయ స్తంభమును బ్రతిష్ఠించుట, ఆ స్తంభము చలనము లేక ఆచంద్రతారకముగ నిలిచి, యనుదినము ప్రజల కీసుదినము జ్ఞాపకము సేయు చుంటుకే; గాన నుత్తమసాధన మగుటకు సందియము లేదు. పామఱ్ఱుగ్రామమున నట్టిజయ స్తంభ మాసుదినమున స్థాపింపఁబడినది. పూర్వకాలమున మహాకీర్తిప్రతిష్ఠలు గాంచినసర్వంసహాపతులు తమపరిపాలనజ్ఞాపకము ల

యినజయ స్తంభములు ప్రతిష్ఠించువాడుక కలదు. ఇటలీలోఁ గొన్ని జయ స్తంభములు కలవు. మహాలక్ష్మ్యాండరు, నెపోలియను మొదలగు మహాజయశీలురు తమజయములను దెలుపు జయ స్తంభములను నాటిరి. హిందూ దేశమునందును ఈచారము సంప్రచారయసిద్ధముగా వచ్చు చుండినది. కుతుబుమైనారు ఇట్టి జయ స్తంభమే. హస్తినాపురమున మహమ్మదీయప్రభువులు నాటినజయ స్తంభములు గలవు. సింహాచలప్రాంతమున శ్రీకృష్ణదేవరాయలువాడు జయ స్తంభమును నాటిరి. తెక్కింపఁ దలఁచిన నిట్టిజయ స్తంభము లక్కడక్కడ పెక్కులు గలవు. మనపామఱ్ఱులో నిలిపినశ్రీపంచమజ్ఞానిజయ స్తంభమును నట్టిదే. ఇట్టిజగద్విఖ్యాతజయ స్తంభస్థాపనాధికరణం బగు పామఱ్ఱుచరిత్ర మించుక యిచట ముచ్చటెంప వలసి యున్నది.

కం. పాము వసియించుమట్టికి

గ్రామము కుఱఁగఁటను గలుగఁ ♦ గాఁ గాంచిజన
స్తోమమ్ము “పాముమఱ్ఱనఁ”

బామ ట్టనియదియ పిదప ♦ వాడుక పడియెన్.

ఈపామఱ్ఱునకు సమీపమునఁ బూర్వకాలమునందు “నాకులేరు” అనుచిన్న నది ప్రవహించు చుండెడిది. ఆనదికి సమీపమున నెకతమ్మికోలనును, దన్మధ్యమున దివ్యప్రతిష్ఠితం బగు చెకశివలింగమును గలవు. ఆకోల నెల్లకాలము నేనుఁగులోఁ కునీరు కలిగి యుండెడిది. దానినడుమ నుండినలింగమును ఆ పటిని మించి పైకిఁ గనఁబడు చుండెడిది. ఆలింగముయొక్క పాకు (పీతము) ఎంతలోతున నుండెడిదో తెలియ రా కుండెను.

ఆశీవలింగమును బూర్వకాలమున నాగులు ప్రతిష్ఠించి రని
 యు, దదభిషేకతీర్థముకొఱకే తత్సమీపమున కొకచిన్నినదిని
 దెచ్చిరనియు, నాగులు తెచ్చినది గనుకనే దానికి “నాగులే”
 రనునామము కలిగె ననియుఁ జరిత్రాంశ మైనవృద్ధసంవాదము
 కలదు. ఆశీవలింగమును నిరావరణమై, జలమధ్యగతమై, మ
 హాప్రభావకలితమై, దివ్యపూజితమై యుండె నట్లు. ఆలింగము
 శిరంబున నెకపద్మ ముద్భవించి యెల్లవేళల వికసించి మనో
 హరపరిమళంబు వెదజల్లు చుండునట్లు. ఆకొలను గట్టున శా
 ఖాశిఖాగ్రచుంబితదిగంత మగునెకమహావటవృక్షంబు వర్ధిల్లు
 చుండెను. ఆవృక్షకోటరంబున నెకమహానాగంబు నివసించి
 ప్రత్యహంబును నాశంభులింగమునకుఁ జుట్టుకొని నాగాభరణా
 లంకారమై యుండునట్లు. ఇట్లు చిరకాలము నడువఁ గ్రమంబు
 న నాచెరువు కొంతపూడి తన్నికటమున నెకగ్రామంబు ని
 ర్మింపఁబడియె, అంతఁ గొంతకాలమునకు మహమ్మదీయప్రభు
 త్వము వచ్చి, హిందూదేవాలయము లున్నూలించి, మూలవి
 గ్రహంబులపీఠంబులందు నిక్షేపింపఁబడినధనరాసులఁ గొల్లఁగొ
 నుట తటస్థ మయ్యె. ఆమహాసంక్షోభకాలమున నెకమహా
 మ్మదీయసేన యీగ్రామమార్గమునఁ బోవుచు నీలింగము మ
 హాప్రభావసంపన్న మనియు, నద్భుతాకారకలిత మనియు,
 హిందూజనులచే నతిభక్తిశ్రద్ధలఁ బూజింపఁబడు చున్న దని
 యు విని, దీని నున్నూలించినచో దీనిక్రిందఁ బెక్కురొక్కము
 సిక్కఁ గల దని తలంచి, యందునకుఁ గడంగి, తటాకముఁ జొ
 చ్చి లింగమును బెరుకుటకు మనుష్యసాధ్యము గా నంతలోఁ
 కు గలసీ రందుండుటచే సామజంబుం బురికొలిపి దాని ను

న్మాలింపఁ జొచ్చిరి. అగ్గజంబు తనకు సహజం బగుపద్మనా
 లోన్మాలనాభిలాషచే లింగశీషఁవిరాజమానం బగుకమలంబు
 గ్రహించి లాఁగఁ జొచ్చినఁ గరికరాకృత్యమాణంబై లింగ
 మూర్ధగతసరోజంబు మూరెఁడుపొడుగునాశంబుతోఁ బెకలి వ
 చ్చినఁ దద్వివరంబునుండి శోణితప్రవాహంబు పెల్లుచ్చి కొ
 ల నెల్లఁ గప్పి, లోహితద్యుతుల మప్పి, యందలి జలంబులకుఁ
 గీలాలనామంబు సార్థకంబు గావించె. ఆ యద్భుతం బగువిశే
 షంబు గాంచి భయాకులంబులై యుల్లంబులు తల్లడిల్ల నా
 ట్టులకులు కనుకనిం బరచిరి. లింగశిరోగ్రంబునుండి యున్మా
 లితం బైనపద్మనాశంబు వెడలినప్రదేశంబున నిప్పటికిని మూ
 రెఁడులోతున గుంటపడి కనుపించు చున్నది. ఇప్పటికిని ఆ
 గుంటలో ప్రతిదినమును నీళ్ళుపోసి కడిగి వస్త్రాభిండముచేఁ జ
 క్కఁగాఁ దడి యొత్త కున్న సందుఁ బూతిగంధము వెడలు
 చున్నది. ఇది నేటికిని ప్రత్యక్షమౌశముగ నున్నది. ఇది యీ
 శ్వరమహిమ కాక వేరేమని చెప్పవచ్చును! నవనాగరికు
 లిట్టిసంగతులు కట్టుకథ లని, యసత్యము లని వాదింప వచ్చెద
 రని మే మెదుఁగుదుము; కాని సత్య మగుకథ చెప్పక, వారికి
 నెరచి మరుగుపరచు టుచితము కాదు గదా! అయినను
 ఈశ్వరమహిమ లద్భుతములు. నవనాగరికులవాదములకీశ్వరుఁ
 డే సమాధాన మియ్య వలయుఁ గాని మనతరము కాదు. ఈ
 విశేషము ప్రత్యక్షముగఁ గనియు, వినియు, దద్ద్రావీణు లా
 లింగమునకు నిత్యపూజోపచారములు భక్తి పారీణులై జరుపు
 చుండిరి. కాలక్రమమున నక్కొలను పూడి, తత్పరిసరంబున
 గ్రామము వృద్ధి కాఁ జొచ్చినంతట, ఆలింగ మున్నస్థలము బై

టపడినందున నప్పటిభక్తాగ్రేసరు లాలింగమున కాలయమంటప ప్రాకారాదులు కట్టించి “సామేశ్వరస్వామి” యనినామం బీడి, నిత్యోత్సవాదులు యధావిధిగ నెనర్పఁ జొచ్చిరి. ఆ కొలని గట్టున నుండినమట్టిచెట్టు ఇప్పు డదృశ్య మైనది; కాని ఆకాల మునఁ జెట్టును, దానితొరటలోఁ బామును నుండుట సత్యమే అయినందున దానికెలంకుల నున్న గ్రామమునకు “పాముమట్టి” యని పేరు లభించినది. “పాము” “మట్టి” అనుపదంబులఁ గల మకారద్వయము అల్పప్రాణసవర్ణాక్షరము లగుటచే మిశ్ర భావమొంది “పాముమట్టి” అనఁబడెను. వాడుకలో ద్విత్వము తేలి, “పాముమట్టి” అనియు, తుదిరేఫముమీఁది ఇత్వ ముత్వమై “పాముమట్టు” అని వాడుకపేరై నేటికి నట్లే పిలువఁబడు చున్నది. కొందరు శ్రోత్రియప్రాయులు ప్రథమాక్షరమునకుఁ, గ్రారవడిం జేర్చి, “ప్రాముమట్టు” అందురు; గాని అది సాధువు కాదు. ఉత్పత్తి ననుసరించి జనసామాన్యమునకు వాడుకలో నుండు “పాముమట్టు” అనుపేరే సాధువు గాన మే మీ చరిత్ర యం దాపేరునే వాడెదము. ఇది పాముమట్టుగ్రామమునకు సంబంధించిన పూర్వగాథ.

ఇప్పు డీగ్రామము చుట్టుపట్టులఁ గలగ్రామములందు గళగ్రామమై, గుడివాడతాలూకాయందు “డివిజన్” అనునంత ర్భాగమునకు నాధారమై యున్నది. ఈ “డివిజన్”కు సంబంధించి రీగ్రామము లున్నవి. డివిజన్ పరిపాలకుఁ డగు డి ప్యూటీ తహశీలుదారుకార్యస్థాన మీగ్రామమందు గలదు. 1910సంవత్సరంలో తాలూకాలువిభాగించినప్పు డీ “పాముమట్టు” డివిజన్ గాఁ జేయఁబడినది. ప్రథమమం దిచ్చటికి మ.రా.రా.

నండుారి రామచంద్రరావుపంతులుగారు డిప్యూటీతహశీలు
 దారుగా 1-11-1910 తేదినవిచ్చేసి ప్రజలను దనకన్నప్రజల
 వలె భావించి న్యాయముగను నెమ్మదిగను బరిపాలించి సర్వ
 జనులచే మెప్పువడసిరి. కొలదికాలములోనే మ.రా.రా. మ
 హమ్మదు హుమాయూన్ సాహెబుగా రాష్ట్రాన మలంకరించి
 రి. ఇక్కాలమే మనప్రస్తుతచరిత్రనాటకమునకు నాంది. వీరి
 పరిపాలనోజ్జ్వలభణికాలమునందే శ్రీ శ్రీ పంచమజాజీచక్ర
 వర్తిగారు ఢిల్లీనగరంబునఁ బట్టాభిషేకమహోత్సవము
 నంగీకరించినశుభదినము వచ్చినది. ద్విశతాబ్దములనుండి హిం
 దూదేశమున కలభ్య మైనరాజసందర్భనమహోత్సవమున కీదే
 శము పరిపూర్ణరాజదర్భనమహోత్సవమునం బొంగి పెంపునం
 బొంపిరివోవురత్నాకరంబు ననుకరించి యెచ్చోటఁ జూచినఁ
 బెచ్చుపెరుగుమహోత్సవములతో నుల్లసిలు చుండె. అమ్మ
 హోత్సవ మిచటను శోభాయమానముగ జరుప నెంచి త
 దుత్సాహపూరితు లగుమహాజనులవలన “ 5 వేలరూప్యంబులు
 సమకూర్పఁబడి నాఁటిదినము శ్రీమచ్చక్రవర్తి, చక్రవర్తినీల
 యూరేగింపుమహోత్సవము మహావైభవముతో నెరవేర్పఁ
 బడి ఆసందర్భమున సంఖ్యాతీతు లగుబీదలకు అన్నదానము
 సేయఁబడినది. తన్మహోత్సవజ్ఞాపకార్థ మిచ్చట “ జయ
 స్తంభము” ప్రతిష్ఠింపఁబడినది. ఇదిఇచ్చట ఆచంద్రతారార్క-
 ము స్థిరముగ నెలకొని ప్రజల కపూర్వభాగ్యనిదావం బగు
 నమ్మహాసుదినము సర్వదా జ్ఞాపకముచేయు చున్నది. ఈ స్తం
 భ మీ గ్రామముమధ్యనుండి బందరు హైదరాబాదురోడ్డు
 యొక్క 15వ మైలులో 5-6 ఫర్లాంగురాశ్చమధ్య (ననగా ఆరవఫ

ర్రాంగులో) పుల్లెరుకాలువయొక్కనం తెనప్రక్క- ప్రతిష్ఠింపఁబడినది. ఇది 14½ అడుగుల ఎత్తుగలిగి, ఎన్నఁటికిని గదల కుండునట్లు రీతిడుగులలోఁతునఁ జాఁతఁబడి, నడుమున నాలుగుపలకలుగను, దానికిఁ గ్రిందను మీఁదను ఎనిమిదిపలకలుగను మలఁపఁబడి, చివర వట్టువుగాఁ జేయఁబడి యున్నది. దీనిమధ్యపలకలలోఁ దూర్పువై పుపలకమీఁద “ శ్రీశ్రీపంచమజారిచక్రవర్తిశ్రీమేరీచక్రవర్తిసిగార్లకు ఢిల్లీ నగరమందు 12-12-1911 తేదిని పట్టాభిషేకమహోత్సవము జరిగిన దని జ్ఞాపకార్థమీ స్తంభంబు ప్రతిష్ఠింపఁబడి, 14-12-1911 తేదీని, కృష్ణాకలెక్టరు, హెచ్.ఎల్.బ్రెడ్ ఫూడ్ దొరగారివలనఁ బ్రసిద్ధపరుపఁబడినది” అనుఅర్థమిచ్చునటుల ఆంగ్లేయభాషలో

IN COMMEMORATION
OF THE
IMPERIAL CORONATION
ON 12-12-1911 AT DELHI
OF THEIR MOST
GRACIOUS MAJESTIES
KING-EMPEROR GEORGE V
AND
QUEEN-EMPRESS MARY.

UNVEILED ON 14-12-1911

By H. L. BRAIDWOOD Esq.,
Collector, Kistna.

అని లిఖింపఁబడి యున్నది. ఇట్టియనశ్వరమహాకార్యనిర్మాణమున కీప్రతిష్ఠాపనమే ఈతాఱూ కాకుఁ బ్రప్రథమము. ఈమహాకార్యము సంఘటించుటయందు శ్రీమహమ్మద్ హుమాయూన్ సాహెబుగారు చూపినశ్రద్ధ, ప్రోత్సాహము, కార్యనిర్వహణదీక్ష, అత్యంతశ్లాఘాపాత్రము లనుటకు లేశమును సందేహము లేదు. కావున నీసందర్భమునందు ఆమహాపురుషుని నించు కంతప్రశంసింపక విడుచుట మాకు ధర్మము కాదు. సత్పురుషులేరికిని వందనీయులే కదా?

హుమాయూన్ పంచరత్నావళి.

మ. పరమోత్సాహముతోడ హైందవజన

ప్రాంచన్నోభీష్టముల్

చరితార్థంబు లొనర్పఁ బంచమమహా

జ్ఞాప్తిప్రభుం డంచితా

దరుఁడై ఢిల్లీ మహాభిషేకపదవిన్

దాల్పంగఁ దన్నంగళా

కర మాపుణ్యదినంబు శాశ్వతముగాఁ

గన్ దెల్పఁ బామర్తిలో

స్థిర మాస్తంభము నాటి, మాకుఁ గర మ

ర్థిన్ మేలు గావించి తీ

పురు తేజోసిద్ధివై మహమ్మదహుమా

యూన్ సాహెబుగ్రామణీ ॥

మ. చిరకష్టంబుల కోర్చి రాజ్యఫదనీ

స్థేమంబుఁ బొటించి యీ

భరతశ్లోక మొగలాయిరాజ్యరమ సం

భావించె ము న్నేమహా

పురుషుం డాతనిపేరు నీకె తగుఁ బెం

పుం దెంపు సొం పొంద స్నా

ర్ధరతిఁ గైకొన కెల్లకాలము మహా

ధర్మానుకంపానిరం

తరచి త్తంబున సంచరించుచు మహా

ధన్యత్వముం గాంచితి

పురు తేజోనిధివై మహమ్మదుహుమా

యాఁ సాహెబుగ్రామణీ ||

మ. ధరణిఁ జన్మము దాల్చినందులకు స

త్యస్తేమముఁ సత్కృపా

పరిణామంబు పరోపకారనిరతిఁ

బాటించు టెన్నఁ మహా

పురుషాంకంబు లటంచు నీచరితమే

బోధించు వేనోళ్ళ నే

కరణిఁ ని న్ననువర్తనీయచరితుఁ

గాఁ బ్రస్తుతిం జేయ రి

ద్ధర ధన్యాత్ములు ని న్నెరింగిన భవ

త్కార్యంబులఁ గన్న న

త్యురు తేజోవిభవా! మహమ్మదుహుమా

యాఁ సాహెబుగ్రామణీ ||

మ. స్థిరమై మించినదై వభక్తి యెడఁదఁ

జెన్నారఁగా దానితో

సరిగా మెప్పినరాజభక్తియును నై

శ్చల్యంబునన్ నీయెడన్

గర మొప్పారెడు నీమనోద్రధిమ యె

క్కలంబునన్ గన్న ని

ర్భరలోకాపకృతిప్రవీణ మగుచున్

బాటిల్లు నీయట్టిస

త్పురుషున్ బాలకుఁ గాఁగఁ గాంచినప్రజల్

పుణ్యాత్మకు ల్గారెయ

త్యురు తేజోవిభవా! మహమ్మదుహుమా

యాన్ సాహెబుగ్రామణీ ॥

మ. మరి నీపల్కులు విన్నధన్యుఁడు సుధా

మాధుర్య మిట్లంచుఁ దా

నెగుగున్ నిన్నొక సారిఁ గన్న సుజనుం

డిష్టార్థసంపత్తిని

ర్భరుఁ డౌనీపరిపాలనం బవనివా

రల్ రామరాజ్యంబువై

ఖరియెల్లన్ జవి చూతు రిట్టినిను దీ

ర్ఘప్రాభవారోగ్యసు

స్థిరసంపద్యుతుఁ జేసి బ్రోచుతఁ గృపా

దృష్టిన్ జగన్నాథుఁడ

త్యురు తేజోవిభవా! మహమ్మదుహుమా

యాన్ సాహెబుగ్రామణీ ॥

ప్రజలమనోలవాలంబుల నంకురించినరాజభక్తి మహా
దుహుమాయాన్ సాహెబుగారి వాఙ్మధుర్యరస సేకము

చే బ్రోదియై, పెరిగి, సత్ఫలదాయకమై, ఇంతటిమహాకార్యమొనర్చుటకు వలయుద్రవ్య మవలీల నేకరింపఁ జేయుటయే గాక, ఈప్రతిష్ఠాపన మనునత్సరమును దన్న హోతృవసూచకంబుగఁ దత్సుదినంబున బీదల కన్న దానము నేయుట మొదలగుసత్కార్యాచరణమునకుఁ గాను “కారో నేషక్ కమిటి” అను పేర నీగ్రామమున శాశ్వతసమాజ మొకటి స్థాపింపఁ జేసినది.

ఈకమిటీకి అప్పటప్పటి కీడివిజ్ఞకు పాలకుఁడుగా నుండుడిప్యూటితహశ్వలుదారుగారు ప్రసిఁడెంటుగను, మద్దిపట్ల శెక్ష్ D. P. W. సెక్ష్ ఆఫీసరుగారు (సెక్రటరీ) కార్యదర్శిగను, పామర్తి గ్రామమునసభ (పెజర్) కోశాధికారిగను ప్రామర్తి సెక్ష్ కు D. P. W. సెక్ష్ ఆఫీసరుగను, మేడూరుపరగణా తాణేదారుగను, అప్పటప్పటికి వచ్చువారిండు (మెంబర్లు) సభికులుగను, తుర్లపాటి వేంకటహనుమంతరావు, ఈ నుందరరామయ్య, యూనియన్ చైరుమన్, చిర్రావూరి కామేశ్వరరావు, మహమ్మదు యూసఫ్ సాహెబు, డాక్టరు ఖాజాలసదుల్లాసాహెబు, బొమ్మారెడ్డి పిచ్చిరెడ్డి, బొమ్మారెడ్డి కోటిరెడ్డిగార్లు స్థిర మైన (మెంబర్లు) సభికులుగను ఏర్పాటుకాఁబడిరి. ఈసమాజము 12-11-1911 తేదీనే స్థాపింపఁబడి అప్పుడు ఉత్సవార్థము పోగు చేయఁబడినసొమ్ములో అప్పటి అన్ని ఖర్చులుపోగా మిగిలిన, రు. 55 రీలును దీనికి శాశ్వతమూలధనముగ నియ్యఁబడినది. ఈమూలధనమును నేవింగ్సుబ్యాంకీలోఁ గాని, సెక్యూరిటీ బాండుమీదఁ గాని ఉంచివృద్ధిలోనికిఁ దెచ్చుచు దీనిమీద వచ్చెడువడ్డీవలనను, అనుకూల్యమునుపట్టి వనూలు చేయుచందాలధనమువలనను ప్రతి సంవత్సరం 12వ

(3)

డిశంబరు తారీఖున శ్రీరాజచక్రవర్తిగారి ఢిల్లీపట్టాభి
షేకస్మరణచిహ్నముగ బీదలకు అన్నవస్త్రదానము చేయు
చుండుట కుద్దేశింపఁబడినది. ఈసభవారియుద్దేశ మెంతయు
శ్లాఘాపాత్రము. హిందూదేశ మందేమి, ఇతరదేశములందేమి
పెక్కండ్రు భూమిపాలురు, తత్స్మరణచిహ్నములుగాఁ బ్రజలు
పెక్కు జయస్తంభములనుఁ బ్రతిష్ఠించిరి గాని, ఇట్టిసమాజ
ము లేర్పడి ప్రతివత్సరమును లోకోపకారార్థ మన్నవస్త్రదా
నములు చేయు చుండు కట్టుపాటు లెచ్చటను లేవని చెప్ప
వచ్చును. ఇట్టిమహాకార్యకరణమున కీపామఱ్ఱుకారొనేషన్ క
మిటీయే ప్రథమ మని తెలియ వచ్చు చున్నది. కాన నీ స
మాజోద్దేశములను నిర్విఘ్నముగ కొనసాగించుచు, దీనివలనఁ
బ్రజల కెడతెగనిరాజభక్తి హృదయంబులఁ గుదురు పరుచు
టకు సర్వలోకేశ్వరుం డనుగ్రహించును గాత.

సీ. అసమానరాజభక్తి సమేతులై ప్రజా

సామాన్యమునకు రాఁ జన్యభక్తి

స్థిరముగ నెలకొల్పి ఁ పరమోపకారంబు

గావించుశ్లాఘ్యుసం ఁ కల్ప మొప్పు

ప్రతిసమంబును రాజఁ పట్టాభిషేక మ

హౌత్యవస్మరణ ప్ర ఁ యోగసరణి

నతిబీద లగువారి ఁ కన్నవస్త్రములిచ్చి

తత్సక్యతంబు భూ ఁ ధవున కంచి

గీ. తాయురారోగ్యము లొసంగు ఁ నట్లువేడి

కొనెడు సత్కార్య శూరులై ఁ మనెడునట్టి

సాధుపామర్తి కారోనే * పన్ సమాజ
సభికులను భోజ్యుఁగావుతఁ * జక్రధరుఁడు.

ఈకారోనేపన్ కమిటీ ద్వితీయసంవత్సరోత్సవము 1912 సం॥
12 డిశంబరు తేదీని, అప్పటి డిప్యూటీ తహశీలుదారుగా రగు
మ. రా. రా. తాయి సుబ్బారావునాయుఁడుగారి యాజమా
న్యముక్రింద జరుపఁబడినది. రాజభక్తి విషయమున మహా
మ్మద్ హుమాయూన్ సాహేబుగారి కేవిధమునఁ దీసిపోని
సుబ్బారావునాయుడుగారి ప్రోత్సాహప్రయత్నములచే(రు100)
నూరు రూప్యము లధికముగఁ జందాలు పోగు చేయఁబడి వే
యిమంది బీదలకు అన్న వస్త్రదానము జయప్రదముగఁ జేయఁ
బడినది.

సీ. తతరాజభక్తి ప్ర * ధానుఁడై రాజన్వ
తియగు భారతవర్ష * దిప్తసూచ
నార్థతదీయ ప * ట్టాభిషేకస్మర
ణాంకానువహోత్స * వావసరము
నందు నృపాలున * కభ్యుదయముఁ గోరి
ప్రజలలోపల రాజ * భక్తి నిలిపి
యతిబీద లగువారి * కన్నదానము చేసి
దీపితాత్మీయ ప * గోపకార

గీ. కలనము కృపావిశేషంబు * దెలిపినట్టి
ధన్యగుణరాశి యై మించు * తాయి సుబ్బ
రావునాయని నధికదీ * ధ్నాయు పైసఁగి
ఈశ్వరుం డెల్లయెడల ర * ష్మించుఁ గాత.

ఈ 1913 సం॥ రం॥ 12 డిశంబరు తారీఖున పట్టాభిషేక స్మరణ చిహ్న తృతీయసాంవత్సరికోత్సవము ప్రస్తుతపు డిప్యూటీ తహశీలుదారు మ. రా. రా. వక్కలంక లక్ష్మీనరసింహ రావు పంతులుగారి పరిపాలనక్రింద నత్యంత శ్లాఘాపాత్రముగ నెరవేరినది. అన్నదానముచే సంతృప్తు లగుబీదజనులు హోతకర్ణాయత్తులై యీ నుహాత్మునిం గూర్చి చేయు ధన్యవాదనంబులు, జయజయారావంబులు దిగంతములు బధిరీకృతములుగావించె నని చెప్పిన నది యతిశయోక్తి కా నేరదు. నిరతాన్నప్రదానజాయమానవిశదయశోముక్తా వితాన సమలంకర్మణసకలహరిదంత రావకాశం బగుసద్వంశంబున నుద్భవించిన ముక్తామణి యగుసీమహానీయునివితరణగుణ మిట్టి దని వర్ణించి చెప్పటకంటె నసవరతసమాశ్రిత సకలాభీష్టప్రవర్ణోత్కర్షం దనరుమందారతరుపంచకం బీఘనుని దక్షిణకరాంగుళిపంచకమై యవతరించెనని చెప్పట స్వభావోక్తి గాని వేరు కా నేరదు. ఈ సుగుణాభరణుని ప్రోత్సాహమే మమ్మీచరిత్రగ్రంథరచనమునకును బురికొలిపినది. కావునసీమహానీయుని నించుక ప్రశంసించి విరమించెదము.

సీ. భారతీలీలావి ♦ హారభాజనకలా

వికచప్రసూనవా ♦ టిక యనంగ

నవరసాలంకార ♦ కవితారసాపూర

కలశాంబునిధితరం ♦ గం బనంగ

గరుబంతనిహితత్యా ♦ గద్వజాయితవితీ

ర్ణాతర్విత్థార్ధిగ ♦ ణం బనంగ

బహురాజకార్యని ♦ ర్వహణ నైపుణ్యసం
చితకీర్తి మల్లికా ♦ లత యనంగఁ

గీ. దసరు భవదన్వవాయంబు ♦ ఘనత కీపు
నిక్కముగ ఫలరూపమై ♦ వెగడితయ్య
భవ్యగుణసంపదకలంక ♦ వక్కలంక
లక్ష్మీనరసింహరాయ క ♦ శానికాయ. •

చ. నిజముగ రాజభక్తికిని

నీవె నిదానమవై దృఢంబుగాఁ
బ్రజలకు నేర్పఁ జొచ్చితివి
భద్రగుణంబుల కీవె యిక్కవై
ముజుత జనాళియం దలవ
రించితి వే మని సన్నుతింతు నీ
సుజనత వక్కలంక కుల
శోభిత లక్ష్మీనృసింహ పండితా.

మ. కరుణన్ బీదల కన్నవస్త్రము లొసం

గన్ నీమహిమాత్సహని
ర్భరతన్ గన్గొని లేమి లేమియగుచున్
వై ధాత్ర సంకల్పమున్
జరితార్థం బొనరించు నీదగుక్రియా
చాతుర్యమార్యాళి ప
ల్కదవర్ణించును వక్కలంకకులజా
లక్ష్మీనృసింహహ్వయా.

రూపకం - బ్యాండుమెట్టు .

౧. జాజికచక్రవర్తికిన్ ♦ జననిమేరిరాణికిన్
ఊరితజయమంగళంబు ♦ లొసంగునీశుఁ డెప్పుడున్.
౨. ధిల్లిసింహపీఠిపై ♦ నెల్ల కాలముండుచున్
చల్లగ శిరులొందుచు వ ♦ ర్థిల్లు చుండ్రుగావుతన్.
౩. ఆచంద్రమార్కమ్ముగా ♦ నలరి నిబ్బరమ్ముగన్
లేచి యశోధ్వజము లవని ♦ వెలయు చుండుఁగావుతన్.
౪. తనదు ప్రజల సాటిఁగాఁ ♦ దలఁచి మనల సూటిఁగా
ఘనుఁడు జార్జికచక్రవర్తి ♦ కాచు చుండుఁ గావుతన్.
- క. శివవేంకటీయకృతియై
చవు లిడుపామట్టు స్తంభ ♦ చారిత్రం బీ
భువి నారవితారకమై
కవిహృదయాహ్లాదకరము ♦ గా విలసిల్లున్.

సంపూర్ణము.

శ్రీ పద్మావతి వారి వ్రాసిన బ్యాండుమెట్టు

ఫెబ్రవరి ౧౯౪౭, బెంగళూరు
క-౨

వెలకుదొరకు స్తుతకములపట్టి. అంచెకూలిగాక.

1 శ్రీమద్రామాయణాద్భుతోత్తరకాండము [అపూర్వము పానాయ యుక్తము రుచిరాలంకారభూయిష్టము 6 ఆశ్వాసములు]	రు 1
2 జగన్నాథీయము [వడాలిరూపాత్మ్యము- అపూర్వగ్రంథము]	0
3 శుద్ధాంధ్రమేఘసందేశము	0
* 4 ఆంధ్రీకృతమేఘసందేశము	0
} విప్రలంభశృంగారము	
* 5 చంద్రిక [నవలాప్రబంధము ప్రతిస్త్రీపురుషుడు చదువదగినది]	0
6 బాలాశతకము [స్త్రీనీతులు] రెండవకూర్పు	0
7 సీతారామశతకము	0
8 రామశతకము	} భక్తిరసప్రధానములు
9 ఆదికేశవశతకము	
10 శుతశైల హనుమచ్ఛతకము	0
11 బ్రహ్మప్రతాభ్యుదయము [పాగామమహిమ]	0
12 గంగిరెద్దు [హాస్యము]	0
13 స్త్రీవిద్యాసారసంగ్రహము [నవనము]	0
14 దొంగసామిచరిత్ర [నిజమయినకథ]	0
15 శ్రీకృష్ణమానసపూజ	0
16 హరిహరస్తోత్రతారావళి	} సంస్కృతము రెండవకూర్పు
17 కనకదుర్గాస్తోత్రరత్నమాల	
18 అంగలూరు పితృభూగోళము	0
19 పామఱ్ఱు జయధ్వజచరిత్ర	0
20 బాలతోడవు [అమూల్యము]	ఉచితముగ నొసగబ
21 శత్రువధానచంద్రిక	0

* అచ్చులోనున్నవి.

వలయువారు,

శినవేంకటీయ గ్రంథాలయము,

అంగలూరుపోస్టు, కృష్ణాజిల్లా.

అనివాయవలయును.